

Sygn. akt II K 1187/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Lemanowicz - Pawlak

Protokolant: stażysta Dawid Muraszewski

w obecności Prokuratury Rejonowej T. Centrum-Zachód Sylwii Czarneckiej

po rozpoznaniu dnia 19.12.2016r. i 20.02.2017 roku

sprawy:

A. B. s. J. i D. z domu W. ur. (...) w I.

skazanego:

1/ wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w sprawie **IIK 732/11** z dnia 25 listopada 2011r. za ciąg przestępstw z art. 278 §1kk popełnionych od 4/5 maja 2011r. do 18/19.07.2011r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł, za ciąg przestępstw popełnionych od 5/6.05.2011r. do 12.05.2011r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych, w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wysokości 45 stawek dziennych po 10 zł; postanowieniem z dnia 27.04.2015r. zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;

2/ wyrokiem Sądu Rejonowego w Świeciu n. W. w sprawie **IIK 362/14** z dnia 9 lipca 2014r. za czyn popełniony 20.12.2013r. z art. 286§1kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 31.03.2016r. zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;

3/ wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w sprawie **IIK 68/15** z dnia 27 kwietnia 2015r. za czyn z art. 280§1kk popełniony z 20 na 10.12.2014r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

4/wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **IIK 194/16** z dnia 11 października 2016r. za czyn z art. 291§1kk popełniony 21.09.2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 280§1kk popełniony 16.10.2015r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; w miejsce w/w kar jednostkowych orzeczono karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

orzeka

I/ na mocy art. 569§1pkp w zw. z art. 91§2kk i art. 86§1kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Inowrocławiu sygn.. akt **IIK 732/11**, Sądu Rejonowego w Świeciu n. W. sygn.. akt **IIK 362/14**, Sądu Rejonowego w Inowrocławiu sygn.. akt **IIK 68/15** oraz Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. akt **IIK 194/16** orzeka karę łączną **5 (pięciu) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy** pozbawienia wolności

II/ na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet orzeczonej kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 11 grudnia 2014r. do 27 kwietnia 2015r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu sygn.. akt IIK 732/11 od 13.11.2015r. ;

III/ pozostałe nie podlegające połączeniu rozstrzygnięcia pozostawia do odrębnego wykonania;

IV/ zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa;

V/ zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego J. G. kwotę 144 (sto czterdzieści cztery) złote powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu.

Sygn. akt II K 1187/16

UZASADNIENIE

A. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1/ wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w sprawie **II K 732/11** z dnia 25 listopada 2011r.. za ciąg przestępstw z art. 278 §1kk popełnionych od 4/5 maja 2011r. do 18/19.07.2011r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł, za ciąg przestępstw popełnionych od 5/6.05.2011r. do 12.05.2011r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych , w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wysokości 45 stawek dziennych po 10 zł; postanowieniem z dnia 27.04.2015r. zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;

2/ wyrokiem Sądu Rejonowego w Świeciu n. W. w sprawie **II K 362/14** z dnia 9 lipca 2014r. za czyn popełniony 20.12.2013r. z art. 286§1kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 31.03.2016r. zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;

3/ wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w sprawie **II K 68/15** z dnia 27 kwietnia 2015r. za czyn z art. 280§1kk popełniony z 20 na 10.12.2014r.. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

4/wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **II K 194/16** z dnia 11 października 2016r. za czyn z art. 291§1kk popełniony 21.09.2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 280§1kk popełniony 16.10.2015r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; w miejsce w/w kar jednostkowych orzeczono karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk właściwym do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, w sytuacji gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Ze względu na to, że ostatni wyrok skazujący w I instancji wydał Sąd Rejonowy w Toruniu właściwym do orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego będzie właśnie ten Sąd.

W tym miejscu należy wskazać, iż w realiach przedmiotowej sprawy miały zastosowanie przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015r., albowiem ostatni wyrok skazujący A. B. zapadły po tej dacie. Zgodnie z treścią art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r (Dz. U. z 2015 r., poz.396) o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy o karze łącznej, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia tej ustawy.

Z przytoczonych wyżej względów sąd wydając rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie bazował na przepisach obowiązujących po w/w nowelizacji kodeksu karnego.

Zgodnie z przepisem art. 569 § 1 k.p.k. przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy gdy zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 k.k. a oskarżony został już prawomocnie skazany co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

Warunki orzeczenia kary łącznej przewiduje art. 85 kk zgodnie, z którym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do § 2 art. 85 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1.

Kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa art. 86 kk. Zgodnie z tym przepisem sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

W realiach niniejszej sprawy wykonaniu podlegały kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania orzeczone w sprawach o sygn. akt II K 732/11 w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, II K 362/14 w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, II K 68/15 w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności oraz II K 194/16 wymiarze 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Zatem w niniejszej sprawie kara łączna pozbawienia wolności mogła być orzeczona, w granicach od 2 lat i 2 miesięcy przy zastosowaniu pełnej absorpcji (tj. od najwyższej z kar wykonywanych) do ich sumy tj. 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zgodnie z utrwalonym w tym względzie stanowiskiem doktryny i judykatury sąd wydając wyrok łączny może wymierzyć karę łączną stosując zasadę pełnej absorpcji jak i zasadę pełnej kumulacji biorąc dodatkowo pod uwagę „czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto(...) czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków(m.in. zachowanie się skazanego po wydaniu poszczególnych wyroków jednostkowych), przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej [Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 września 2006 r. sygn. akt II AKa 244/06]. Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z nich oraz zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się natomiast jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów. (wyrok SA w Krakowie z 14.03.2007r., II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Należy podkreślić, iż w judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, że absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie biorąc pod uwagę negatywną – co do sprawcy- przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Zasadę absorpcji stosuje się bowiem , gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem , wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową, są jednorodnjowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

W realiach przedmiotowej sprawy zachodziła łączność przedmiotowa, wszystkie bowiem czyny przypisane skazanemu na mocy wyroków podlegających łączeniu, należały do przestępstw przeciwko mieniu. Skazany dokonał ich jednak przeciwko różnym pokrzywdzonym, zaś pomiędzy poszczególnymi czynami występowały duże odstępy czasu , zostały bowiem popełnione w maju 2011, grudniu 2013, grudniu 2014 oraz wrześniu 2015r. . Należy również zaakcentować, iż kolejne wydawane wobec A. B. wyroki dotyczyły przestępstw o coraz silniejszym ładunku społecznej szkodliwości. Powyższe świadczy najdobitniej o tym, iż orzekane wobec niego kary o charakterze wolnościowym nie przynosiły pozytywnego rezultatu, bowiem zarządzono ich wykonanie, a nadto skazany dopuszczał się kolejnych czynów zabronionych, za które orzeczono kary pozbawienia wolności w bezwzględnej postaci.

Przy wymiarze kary łącznej sąd wziął pod uwagę również opinię o skazanym z Aresztu Śledczego w B., z której wynika, iż zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej należy ocenić jako zmienne

z przewagą nagannego. Dotychczas był on trzykrotnie nagradzany regulaminowo i aż siedmiokrotnie karany dyscyplinarnie. Dopiero w ostatnim okresie A. B. stara się zachowywać poprawnie i pracuje nad poprawą własnego zachowania. Symptomatycznym jednak jest fakt, iż owa pozytywna zmiana postępowania była ściśle skorelowana z momentem zainicjowania postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, w związku z tym nie może ona stanowić samoistnej podstawy do stwierdzenia, iż w stosunku do skazanego można wysnuć pozytywną prognozę kryminologiczną.

Z opinii o skazanym wynika, iż krótko po osadzeniu skazanego w zakładzie karnym typu półotwartego został zdegradowany do zakładu karnego typu zamkniętego, ponieważ nie dawał gwarancji właściwego funkcjonowania w warunkach zwiększonej samodyscypliny, nadto stwierdzono w jego organizmie obecność środków odurzających. Co prawda A. B. nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej i w stosunku do przełożonych zachowuje się regulaminowo, jednak w sytuacjach dla niego niekorzystnych potrafi być arogancki i wulgarny. Wśród współosadzonych funkcjonuje zgodnie i bezkonfliktowo. Z opinii o skazanym wynika nadto, że podczas pobytu w Areszcie był kierowany do pracy, jednak ze względu na swoje niestabilne zachowanie nie został zatrudniony. Jako pozytywne cechy skazanego powołano fakt, iż chętnie korzysta z zajęć kulturalno-oświatowych i sportowych, a także, że ukończył program readaptacji „Mocni bez przemocy”. Należy również nadmienić, że wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego oraz nie odnotowano zachowań agresywnych i samoagresji. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, zadania wynikające z indywidualnego programu oddziaływania stara się realizować rzetelnie.

Mając powyższe względy na uwadze sąd orzekł wobec skazanego karę łączną w wysokości 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W tym miejscu należy zaakcentować, iż w /w okoliczności zdaniem sądu nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do zastosowania całkowitej absorpcji. Redukowanie kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczaniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się sprawca dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar.

W judykaturze podkreśla się, iż na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Pełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA w Katowicach z 20.05.2008r. II AKa 129/08).

Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. (vide: I.).

Reasumując należy zatem wskazać, iż zdaniem sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły przesłanki do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Zatem ostatecznie wymierzona skazanemu kara łączna w wysokości 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, jawi się, jako kara w wymiarze najbardziej racjonalnym. Sąd uwzględnił przede wszystkim fakt, że mimo stosowania wobec niego szeregu oddziaływań probacyjnych, A. B. dopuszczał się kolejnych przestępstw o coraz silniejszym ładunku społecznej szkodliwości. Znamiennym jest fakt, iż naruszał normy prawne nawet w warunkach izolacji penitencjarnej. Zdaniem sądu orzeczony wymiar kary łącznej będzie z jednej strony stanowił dla skazanego dostateczną dolegliwość i spełni cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, nie będzie bowiem w odczuciu społecznym postrzegany jako bezzasadne premiowanie wielokrotnych sprawców przestępstw.

W myśl art. 577 kpk sąd zaliczył na poczet kary łącznej okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 11 grudnia 2014r. do 27 kwietnia 2015 r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu sygn. akt II K 732/11 od 13.11.2015 roku.

Sąd orzekł także, że pozostałe nie podlegające połączeniu rozstrzygnięcia pozostawia do odrębnego wykonania.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie z art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację finansową, albowiem przebywając w Zakładzie Karnym nie ma możliwości pozyskania środków na pokrycie tych należności sądowych.

Nadto sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego J. G. kwotę 144 złote powiększoną o należną stawkę podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu uwzględniając charakter sprawy oraz nakład pracy obrońcy. Powyższe rozstrzygnięcie znajduje podstawę prawną w § 17 ust. 6 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016r. poz. 1715).